

ประกาศจังหวัดพะเยา

เรื่อง รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา

.....

ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๔ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งระดับควบ และมีผู้ครองตำแหน่งนั้นอยู่ โดยให้ผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๗ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ประเมินบุคคล ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ อ.ก.พ.กรม กำหนด นั้น

จังหวัดพะเยา ได้คัดเลือกข้าราชการผู้ผ่านการประเมินบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น (ตำแหน่งระดับควบ) จำนวน ๑ ราย ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งที่ได้รับการคัดเลือก	ส่วนราชการ
๑.	นายศิโรตม์ ชาติพิณิจ	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา โรงพยาบาลเชียงม่วน กลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิและ องค์กรวม

ตามรายละเอียดแนบท้ายประกาศฉบับนี้

ทั้งนี้ ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคล เพื่อนเลื่อนระดับสูงขึ้น จัดส่งผลงานประเมิน ตามจำนวนและเงื่อนไขที่คณะกรรมการประเมินผลงานกำหนด ภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ประกาศ รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคล หากพ้นระยะเวลาดังกล่าวแล้ว ผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลยังไม่ส่ง ผลงานจะต้องขอรับการประเมินบุคคลใหม่ อนึ่ง หากมีผู้ใดจะทักท้วงให้ทักท้วงได้ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ประกาศ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสุภชัย บุญฮิ้นย์)
นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดพะเยา
ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

บัญชีรายละเอียดแนบท้ายประกาศจังหวัดพะเยา
เรื่อง รายชื่อผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ
ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา

ลำดับ ที่	ชื่อ - สกุล	ส่วนราชการ/ตำแหน่งเดิม	ตำแหน่งเลขที่	ส่วนราชการ/ตำแหน่ง ที่ได้รับการคัดเลือก	ตำแหน่งเลขที่	หมายเหตุ	
๑	นายศิโรตม์ ชาติพิณิจ	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพะเยา โรงพยาบาลเชียงใหม่ กลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิ และองค์กรร่วม นักวิชาการสาธารณสุข ปฏิบัติกร	๒๔๖๗๐๗	สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดพะเยา โรงพยาบาลเชียงใหม่ กลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิ และองค์กรร่วม นักวิชาการสาธารณสุข ชำนาญการ (ด้านบริการทางวิชาการ)	๒๔๖๗๐๗	เลื่อนระดับ ๑๐๐%	
		ชื่อผลงานส่งประเมิน "ความสัมพันธ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชน ตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา"					
		ชื่อแนวคิดในการพัฒนางาน "การพัฒนาการป้องกันและเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ในประชาชน"					

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านมาง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ๑ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๕ – ๓๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๕

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

วางแผนการปฏิบัติงานประจำปี เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทางด้านสาธารณสุขของหน่วยงาน และในชุมชนที่รับผิดชอบให้สอดคล้องกับนโยบายแผนพัฒนาและสภาพปัญหา จัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำปีให้สอดคล้องกับแผนงานประจำปีและปรับแผนให้เข้ากับบริบทของพื้นที่ ร่วมประสานงานความร่วมมือทีมสุขภาพ แกนนำชุมชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อชี้วัดความสำเร็จของงานและนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนางานและการปฏิบัติงานต่อไป

๑.) ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ประกอบด้วย สาเหตุ อาการและอาการแสดง การรักษา และการป้องกันโรค

๒.) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ ประกอบด้วย การรับรู้ความเสี่ยงการเกิดโรค ทศนคติในการป้องกันโรค แรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนการป้องกันโรค พฤติกรรมการป้องกันโรค

๓.) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านระบาดวิทยา ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคน ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวก่อโรค ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

จากรายงานสถานการณ์ของศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (ศบค.) วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ทั่วโลกพบผู้ติดเชื้ออยู่ที่ ๔๓๘,๘๗๖,๖๘๓ รายและยอดผู้เสียชีวิตสะสมอยู่ที่ ๕,๙๘๔,๐๔๒ ราย ขณะที่ยอดผู้ติดเชื้อสะสมในประเทศไทยอยู่ที่ ๒,๙๓๔,๕๔๔ รายยอดผู้เสียชีวิตสะสม ๒๓,๐๒๔ ราย ในพื้นที่จังหวัดพะเยามีรายงานผู้ป่วยโควิด ๑๙ สะสมตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำนวนทั้งหมด ๕,๐๑๐ ราย มีรายงานผู้เสียชีวิตจำนวน ๒ ราย มีการระบาดอยู่ ๓ ช่วง คือช่วงเดือน เมษายน ๒๕๖๔ เดือนกรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๔ และ ตุลาคม - พฤศจิกายน ๒๕๖๔ และในช่วงเทศกาลปีใหม่พบมีผู้ป่วยสูงขึ้นจากการรวมกลุ่มสังสรรค์ ส่งท้ายปีเก่า-ต้อนรับปีใหม่ซึ่งมีคลัสเตอร์ที่มีการระบาดในช่วงนี้ ๔ คลัสเตอร์ ดังนี้ คลัสเตอร์นักเรียน-ครู-ครอบครัวในโรงเรียน พื้นที่เทศบาลเมืองพะเยา ระบาดในพื้นที่อำเภอเมืองพะเยา อำเภอแม่ใจ อำเภอดอกคำใต้และอำเภอภูกามยาว , คลัสเตอร์ร้านอาหาร อำเภอเชียงคำ ระบาดในพื้นที่อำเภอเชียงคำและอำเภอภูซาง , คลัสเตอร์ Countdown ส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ร้านพระราม ๘ เขตเทศบาลเมืองพะเยา ระบาดในพื้นที่อำเภอเมืองพะเยา อำเภอดอกคำใต้ อำเภอภูกามยาวและอำเภอเชียงคำ , คลัสเตอร์ติดเชื้อในครอบครัวจากญาติที่เดินทางกลับมาจากจังหวัดสมุทรปราการ ระบาดในพื้นที่อำเภอแม่ใจ สำหรับการส่งตัวอย่างตรวจหาสายพันธุ์ พบ ๒ คลัสเตอร์ ที่เป็นสายพันธุ์โอมิครอน คือ คลัสเตอร์ Count down ร้านพระราม ๘ เขตเทศบาลเมืองพะเยา และคลัสเตอร์ติดเชื้อในครอบครัว อำเภอแม่ใจ โดยพื้นที่อำเภอเชียงม่วนมีรายงานผู้ป่วยโควิด ๑๙ สะสมตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำนวนทั้งหมด ๑๔๙ ราย ไม่มีรายงานผู้เสียชีวิต และจำนวนผู้ป่วยมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ

จากประเด็นปัญหาจึงสนใจในการศึกษาความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านมาง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา เพื่อเป็นแนวทางการเสริมสร้างสุขภาพ ป้องกันการติดเชื้อในกลุ่มผู้สูงอายุซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญที่ต้องได้รับการดูแล

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุในเขตสุขภาพศูนย์

สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

๒. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙, การรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙, ทักษะคติในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙, แรงจูงใจในและปัจจัยสนับสนุนการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุในเขตสุขภาพศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

ขอบเขตการวิจัย

ประชาชนกลุ่มเป้าหมายผู้สูงอายุอาศัยในเขตศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง
คำถามวิจัย

- การรับรู้ความเสี่ยง ความรุนแรง ทักษะคติ แรงจูงใจ ปัจจัยสนับสนุน มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือไม่

- ความรู้มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือไม่
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จะมีการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสอบถามจำนวน ๑ ชุด ได้แก่

ตอนที่ ๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุจำนวน ๑๐ ข้อ

ตอนที่ ๒) แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จำนวน ๑๕ ข้อ

ตอนที่ ๓) แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยง ความรุนแรงที่มีต่อโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จำนวน ๑๐ ข้อ

ตอนที่ ๔) แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะคติในการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จำนวน ๑๐ ข้อ

ตอนที่ ๕) แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจ ปัจจัยสนับสนุนการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จำนวน ๑๐ ข้อ

ตอนที่ ๖) แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จำนวน ๑๐ ข้อ

ในประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ ความรู้ ทักษะ พฤติกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
- นำผลการวิจัยเพื่อนำมาพัฒนาพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพการป้องกันการติดเชื้อในผู้สูงอายุ

รูปแบบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (cross-sectional analysis study) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุในเขตสุขภาพศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา ก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ จำนวน ๑,๐๗๗ ราย

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา ก่อนวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ จำนวน ๒๙๒ คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่างแบบเป็นระบบ

ซึ่งกำหนดคุณสมบัติคัดเลือก ดังนี้

๑. เป็นประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง
๒. สติสัมปชัญญะสมบูรณ์ ไม่มีภาวะที่เป็นอุปสรรคต่อการคิดและการถามตอบ
๓. อ่านออกภาษาไทย เขียนและสื่อสารได้

เครื่องมือเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรม

การป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุ ศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา โดยใช้แบบสอบถาม แบ่งเป็น ๖ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ อายุ เพศ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ ประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ประวัติโรคประจำตัว การรับรู้ข่าวสาร ประวัติการเจ็บป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของคนในครอบครัว ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา ซึ่งเป็นคำถามมีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (check list) และเติมข้อความ จำนวน ๑๐ ข้อ

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยาจำนวน ๑๕ ข้อ เป็นคำถามเชิงนิมิตาน จำนวน ๑๑ ข้อ และเชิงนิเสธจำนวน ๔ ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนความรู้เรื่องโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ระดับความรู้สูง หมายถึงได้คะแนนร้อยละ 80-100 (ตอบถูกจำนวน 12-15 ข้อ)

ระดับความรู้ปานกลาง หมายถึงได้คะแนนร้อยละ 60-79 (ตอบถูกจำนวน 9-11 ข้อ)

ระดับความรู้ต่ำ หมายถึงได้คะแนนร้อยละ 59 (ตอบถูกจำนวน 0-8 ข้อ)

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงที่มีต่อโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา จำนวน ๑๐ ข้อ เป็นคำถามเชิงนิมิตาน จำนวน ๙ ข้อ และเชิงนิเสธจำนวน ๑ ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนการรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงต่อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ระดับต่ำ หมายถึง มีคะแนน 10-23 หรือเฉลี่ย 1-2.33 คะแนน

ระดับปานกลาง หมายถึง มีคะแนน 24-36 หรือเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน

ระดับสูง หมายถึง มีคะแนน 37-50 หรือเฉลี่ย 3.67-5 คะแนน

ตอนที่ ๔ แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติ ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา จำนวน ๑๐ ข้อ เป็นคำถามเชิงนิมิตาน จำนวน ๘ ข้อ และเชิงนิเสธจำนวน ๒ ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนทัศนคติ ในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

ระดับต่ำ หมายถึง มีคะแนน 10-23 หรือเฉลี่ย 1-2.33 คะแนน

ระดับปานกลาง หมายถึง มีคะแนน 24-36 หรือเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน

ระดับสูง หมายถึง มีคะแนน 37-50 หรือเฉลี่ย 3.67-5 คะแนน

ตอนที่ ๕ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา จำนวน ๑๐ ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนเกี่ยวกับแรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙

ระดับต่ำ หมายถึง มีคะแนน 10-23 หรือเฉลี่ย 1-2.33 คะแนน

ระดับปานกลาง หมายถึง มีคะแนน 24-36 หรือเฉลี่ย 2.34-3.66 คะแนน

ระดับสูง หมายถึง มีคะแนน 37-50 หรือเฉลี่ย 3.67-5 คะแนน

ตอนที่ ๖ แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ที่ส่งผลต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านมาง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา จำนวน ๑๐ ข้อ

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

ระดับต่ำ	หมายถึง มีคะแนน 10-14 คะแนน
ระดับปานกลาง	หมายถึง มีคะแนน 15-24 คะแนน
ระดับสูง	หมายถึง มีคะแนน 25-30 คะแนน

การวางแผนการวิจัย

๑. การกำหนดและเลือกหัวข้อในการวิจัย
๒. การศึกษาค้นคว้าเอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้อง
๓. การกำหนดแบบแผนการวิจัย
๔. การสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
๕. การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (cross-sectional analysis study) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของผู้สูงอายุ ศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านมาง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา
๖. แปลผลและสรุปข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑. แนะนำตัวชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยชี้แจงสิทธิ์ของผู้ร่วมวิจัยจรรยาบรรณการวิจัยให้ผู้ร่วมวิจัยทราบและขอความยินยอมและความร่วมมือในการเข้าร่วมวิจัยความสมัครใจโดยให้ลงลายมือชื่อหรือพิมพ์ลายนิ้วมือในเอกสารแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
๒. อธิบายเกี่ยวกับเกณฑ์และวิธีการเข้าร่วมวิจัย
๓. ดำเนินการเก็บข้อมูล
๔. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและรายงานผลการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

๑. กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (๒๕๖๔). รายงานสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙
๒. กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (๒๕๖๔). คำแนะนำสำหรับผู้สูงอายุในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙).
๓. อภิชาติ อินทเจริญ (๒๕๖๔) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองคองหงส์ จังหวัดสงขลา.
๔. สุภาภรณ์ วงษ์ (๒๕๖๔) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ของอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จังหวัดสุโขทัย.
๕. ภัทรนุช วิฑูรสกุล (๒๕๖๔) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมในการป้องกันการติดเชื้อโควิด-๑๙ ในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันตก.
๖. ญัตติวรรณ คำแสน. (๒๕๖๓). ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโควิด-๑๙ ของประชาชนในเขตอำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี.

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

ผลจากการศึกษาแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในเขตศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา จำนวน 292 คน พบว่าส่วนใหญ่อายุอยู่ในช่วง 60-69 ปี ร้อยละ 53.0 รองลงมาเป็นช่วงอายุระหว่าง 70-79 ปี ร้อยละ 31.16 ผู้สูงอายุที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 รองลงมาเป็นเพศชายจำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 สถานภาพสมรสส่วนใหญ่อยู่ในสถานนะคู่แต่งงาน/อยู่ด้วยกัน ร้อยละ 61.3 ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 50.0 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 14.7 อาชีพหลักส่วนใหญ่เป็นกลุ่มไม่มีอาชีพ ร้อยละ 36.6 รองลงมาคืออาชีพเกษตรกร ร้อยละ 22.9 มีรายได้เฉลี่ย 5,298 บาทต่อเดือน จำนวนผู้สูงอายุที่มีโรคประจำตัวร้อยละ 49.7 และผู้สูงอายุที่ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 50.3 การได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ส่วนใหญ่ได้รับจากโทรทัศน์ ร้อยละ 83.6 รองลงมา คือ เพื่อนบ้าน ร้อยละ 51.4 ส่วนประวัติการได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 เคยได้รับการฉีดวัคซีน ร้อยละ 90.4 และไม่เคยได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ร้อยละ 9.6 ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมามีคนในครอบครัวผู้สูงอายุป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019ที่ไม่มีผู้ป่วย ร้อยละ 60.3 และพบผู้ป่วยในครอบครัวผู้สูงอายุที่ป่วยด้วยโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ร้อยละ 39.7

ตารางแสดงคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและแปลผลความรู้ การรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงทัศนคติ แรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนและพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอเชียงม่วน จังหวัดพะเยา

ด้าน	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลผล
ความรู้	15	8.19	1.30	ระดับต่ำ
การรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรง	50	40.36	3.56	ระดับสูง
ทัศนคติ	50	37.89	3.59	ระดับสูง
แรงจูงใจ/ปัจจัยสนับสนุน	50	35.78	5.11	ระดับปานกลาง
พฤติกรรม	30	23.24	1.83	ระดับปานกลาง

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความรู้เรื่องโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.19 คะแนน จากคะแนนรวม 15 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30 ซึ่งหมายถึงภาพรวมมีความรู้อยู่ในระดับต่ำ ด้านการรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงที่มีต่อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 40.36 จากคะแนนรวม 50 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.56 ซึ่งหมายถึงภาพรวมมีการรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงที่มีต่อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 อยู่ในระดับสูง ด้านทัศนคติในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.89 จากคะแนนรวม 50 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.59 ซึ่งหมายถึงภาพรวมมีทัศนคติในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 อยู่ในระดับสูง ด้านแรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.78 จากคะแนนรวม 50 คะแนนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.11 ซึ่งหมายถึงภาพรวมมีแรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 23.24 จากคะแนนรวม 30 คะแนน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.83 ซึ่งหมายถึงภาพรวมมีพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ การรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรง ทักษะคิด แรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ของผู้สูงอายุศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านม่วง อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดพะเยา

รายการ	ความรู้	การรับรู้ความเสี่ยง	ทักษะคิด	แรงจูงใจ/ปัจจัยสนับสนุน	พฤติกรรม
ความรู้	1	.188**	.220**	.123*	.314**
การรับรู้ความเสี่ยง	.188**	1	.468**	-.035	-.162**
ทักษะคิด	.220**	.468**	1	.074	.113
แรงจูงใจ/ปัจจัยสนับสนุน	.123*	-.035	.074	1	.148*
พฤติกรรม	.314**	-.162**	.113	.148*	1

* สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

** สัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าความรู้เรื่องโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ($r=.314$) การรับรู้ความเสี่ยงและความรุนแรงที่มีต่อโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 มีความสัมพันธ์เชิงผกผันกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ($r=-.162$) แรงจูงใจและปัจจัยสนับสนุนในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ($r=.148$) และทักษะคิดในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับพฤติกรรมในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019 ($r=0.113$)

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

นำผลการวิจัยจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา2019ในกลุ่มผู้สูงอายุ และให้ความรู้กับผู้ดูแลผู้สูงอายุ เช่น ลูก หลาน หรือกลุ่มอื่นๆ ให้ตระหนักและเข้าใจถึงความรุนแรงและการป้องกันตนเอง โดยต้องได้รับความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคประชาชน และภาควิชาการ ร่วมกันทำหน้าที่ดูแลภาพรวมของชุมชนจึงจะสามารถรับมือแก้ไขปัญหาของโรคได้ โดยเริ่มจากการจัดการให้เกิดข้อตกลงหรือข้อปฏิบัติร่วมกันของชุมชนแบ่งหน้าที่เฝ้าระวัง ส่งเสริมป้องกันโรค ดูแลสิ่งแวดล้อม การจัดการกิจกรรมทางสังคม งานบุญ ประเพณี ส่งเสริมอาชีพ ระบบข้อมูล ความรู้ ข่าวสาร

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

การเดินทางของผู้สูงอายุและการจัดการดูแลคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชุมชนโดยการเชื่อมโยงกลุ่ม/องค์กรชุมชนเพื่อสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ซึ่งบางกลุ่มยังขาดความเข้าใจและความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายข้อตกลง และมาตรการในชุมชนเพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาและความต้องการของพื้นที่เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตคนในชุมชนอย่างทั่วถึงเพื่อเป็นการสร้างการยอมรับสถานะของชุมชนในการจัดการปัญหา และดูแลคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชุมชนทั้งในระยะเฉพาะหน้าและระยะยาว

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

- ในสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา๒๐๑๙ ทำให้การรวมกลุ่มของผู้สูงอายุทำได้ยาก
- การสื่อสารความรู้ความเข้าใจให้กับผู้สูงอายุ เช่น การสื่อสารเรื่องของการได้ยิน

๙. ข้อเสนอแนะ

- การขยายและต่อยอดการให้ความรู้ในกลุ่มผู้สูงอายุในเขตพื้นที่อื่นๆ
- แจ้งผู้สูงอายุ ให้ทราบถึงความเสี่ยงในการรับเชื้อโดยให้ความสำคัญในการป้องกันตนเองได้แก่ การสวมหน้ากากอนามัย การล้างมือ

- มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารหรือศูนย์กลางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในชุมชน เพื่อเป็นศูนย์ข้อมูลโควิด-๑๙ ของชุมชนที่ให้ข้อมูลอย่างถูกต้องและเท่าทันสถานการณ์โรคทั้งระดับชาติ จังหวัด อำเภอและพื้นที่ ชุมชน เพื่อเป็นกลไกสร้างความเชื่อมั่นในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติตัวที่ถูกต้องของคนในชุมชนรวมถึงสร้างความเข้าใจ

- นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สร้างความเอื้ออาทรกัน ไม่นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สร้างความขัดแย้ง แตกแยกในชุมชน ไม่กล่าวหาผู้หนึ่งผู้ใดคือต้นเหตุที่สร้างผลกระทบให้กับชุมชน กรณีที่มีผู้ป่วยในชุมชนหรือบุคคลกลุ่มเสี่ยงที่ต้องกักตัวเฝ้าระวัง การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต้องเคารพความเป็นและสิทธิของผู้ป่วย รวมถึงครอบครัว ญาติพี่น้องของผู้ป่วยโดยต้องไม่นำเสนอหรือสื่อสารข้อมูลส่วนบุคคลข้อมูลสุขภาพสุขภาพของบุคคล

- สถานที่เฉพาะต่างๆ ในชุมชน เช่น สถานที่ทำงาน สถานศึกษา ที่พักอาศัย วัด สถานที่ที่มีการรวมกันของคนหมู่มาก ชุมชนและเจ้าของสถานที่หรือผู้จัดงานต้องเน้นเรื่องการให้ความรู้ มาตรการรักษาระยะห่างจากคนอื่น (Social distancing) มาตรการคัดกรอง การวิเคราะห์สถานการณ์เพื่องดหรือเลื่อนการจัดกิจกรรมที่มีคนมารวมตัวกันมากเกินไปจนเกิดความเสี่ยง การรักษาความสะอาด การเตรียมอุปกรณ์ป้องกัน การลดความแออัด

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

- ๑)นายศิโรตม์.....ชาติพินิจ.....สัดส่วนของผลงาน.....๑๐๐.....
- ๒)สัดส่วนของผลงาน.....
- ๓)สัดส่วนของผลงาน.....

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) *ศิโรตม์ ชาติพินิจ*

(นายศิโรตม์ ชาติพินิจ)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

(วันที่) *๒๓* / *๒๕* / *๒๕๖๕*

ผู้ขอประเมิน

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นายศิโรตม์ ขาดิพนิจ	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(..... นายศิโรตม์ ขาดิพนิจ) (ตำแหน่ง)

(วันที่) 23 มิ.ย. 2565

ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(ลงชื่อ)
(..... นายศิโรตม์ ขาดิพนิจ) (ตำแหน่ง)

(วันที่) 23 มิ.ย. 2565

ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป

ผลงานลำดับที่ ๒ และผลงานลำดับที่ ๓ (ถ้ามี) ให้ดำเนินการเหมือนผลงานลำดับที่ ๑ โดยให้สรุปผลการปฏิบัติงานเป็นเรื่องๆ ไป

หมายเหตุ : คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียว ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

แบบเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

นักวิชาการสาธารณสุขระดับชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๒๔๖๗๐๗

กลุ่มงานบริการด้านปฐมภูมิและองค์รวม โรงพยาบาลเชียงใหม่

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข

๑. เรื่อง การพัฒนาการป้องกันและเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา๒๐๑๙ ในประชาชน

๒. หลักการและเหตุผล

การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ได้เริ่มต้นขึ้นในเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยพบครั้งแรกในนครอู่ฮั่น เมืองหลวงของมณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นเมืองที่มีประชากร มากที่สุดในภาคกลางของประเทศจีน กว่า ๑๙ ล้านคน วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๒ สำนักงานสาธารณสุขเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ได้ออกประกาศเป็นทางการ พบโรคปอดอักเสบไม่ทราบสาเหตุ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับตลาด อาหารทะเลที่เมืองอู่ฮั่น โดยสาเหตุที่เป็นไปได้มากที่สุดในการติดต่อสู่คน คือการสัมผัสกับเนื้อสัตว์ประเภทต่างๆ ที่วางขายในตลาด และเนื่องจากเมืองอู่ฮั่นเป็นเมืองใหญ่ที่มีประชาชนอยู่หนาแน่น จึงทำให้การระบาด แพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว มีผู้ป่วยหนักและผู้เสียชีวิตจำนวนมาก หลังจากพบการระบาดของเชื้อไวรัสสายพันธุ์ ใหม่ในเมืองอู่ฮั่น ประเทศจีนและองค์การอนามัยโลก ได้ออกมาระบุว่าไวรัสชนิดดังกล่าว คือ SARS-CoV-๒ เรียกว่า COVID-๑๙ (ย่อมาจาก CO แทน corona, VI แทน virus, D แทน disease และ ๑๙แทน ๒๐๑๙) ตามการประกาศชื่ออย่างเป็นทางการที่ใช้เรียก โรคทางเดินหายใจที่เกิดจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ๒๐๑๙ ขององค์การอนามัยโลก และพบการแพร่เชื้อจากคนสู่คน ผ่านละอองฝอยขนาดเล็ก (aerosol) องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ประกาศให้ การระบาดนี้เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุขระหว่างประเทศ (Public Health Emergency of International Concern – PHEIC) และในวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๖๓ ต่อมาได้พบผู้ป่วยยืนยันในหลายประเทศ ทั่วโลก ส่วนใหญ่มักพบในกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่ออาการรุนแรงของโรคเพิ่มขึ้นตามอายุและในผู้ที่มีโรคประจำตัว โดยจำนวนผู้ป่วยมีแนวโน้มเพิ่มสูงมากขึ้นทุกปี โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา๒๐๑๙ หรือโรคโควิด-๑๙ เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศเป็นโรคอุบัติใหม่และเป็นสาเหตุการเสียชีวิตของประชาชนทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

นำผลจากการวิจัยมาปรับใช้เพื่อสร้างความรู้และจัดทำธรรมนูญสุขภาพฉบับตำบล เรื่องมาตรการทางสังคม และข้อตกลงในการควบคุมป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ จากการระบาดของโรคเกิดขึ้นอย่างกว้างขวาง และรุนแรงทั้งในประเทศและต่างประเทศโดยถือว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๓ มีอาการไข้ ไอ เจ็บคอ หายใจเหนื่อย หอบหรือมีอาการของโรคปอดอักเสบในรายที่มีอาการรุนแรง จะมีอาการทางระบบทางเดินหายใจล้มเหลว และอาจถึงขั้นเสียชีวิตจึงประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา๒๐๑๙ เป็นโรคติดต่อตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อเป็นประโยชน์ในการเฝ้าระวังและควบคุมโรคติดต่ออันตรายเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๓ และเพื่อเป็นประโยชน์ในการเฝ้าระวังควบคุมโรคให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพโดยมีการลงมติประชาคมร่วมกันจึงประกาศมาตรการทางสังคมและข้อตกลงในการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา๒๐๑๙ เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในพื้นที่ศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลบ้านมาง

มีดังนี้ - การใส่หน้ากากอนามัยเมื่อออกจากบ้าน

- ล้างมือด้วยสบู่หรือ เจลแอลกอฮอล์อย่างถูกวิธี
- เว้นระยะห่างทางสังคม เมื่อมีการทำกิจกรรมร่วมกัน
- มีการคัดกรองบุคคลและแจ้งอาสาสมัครสาธารณสุขและผู้นำชุมชนเมื่อมีบุคคลภายนอกเข้ามาในชุมชน
- มีการแจ้งและการขออนุญาตจัดงานประเพณีต่างๆ

- ตลาดนัดชุมชน ตลาดนัดคลองถมมีจุดคัดกรองก่อนเข้ามีการวัดอุณหภูมิและสวมหน้ากากอนามัยก่อนเข้า

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ด้านการควบคุมและป้องกันโรค

- การปฏิบัติตนของบุคคลและครอบครัว
- การเฝ้าระวัง และประสานสนับสนุนข้อมูลกับเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ
- การช่วยเหลือดูแลกันของคนในชุมชน
- การจัดการขยะ สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะติดเชื้อ
- การจัดกิจกรรมทางสังคม งานบุญประเพณี
- การสื่อสาร รณรงค์ สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่คนในชุมชน

ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต

- การจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เข้มแข็งและยั่งยืน เช่น ส่งเสริมการปลูกผักพื้นบ้าน
- การเตรียมตัวรับมือกับโรคระบาดอื่นๆ และโรคอุบัติใหม่
- การจัดการปัญหาสุขภาพจิตของคนในชุมชน
- การดูแลกลุ่มคนในชุมชนที่เข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐาน ด้านการศึกษา เบี้ยยังชีพคนพิการ คนชรา คนว่างงาน
- การสร้างวิถีใหม่ของชุมชน เช่น การลดความแออัดของโรงพยาบาล การบริการส่งยาถึงบ้าน

การควบคุมและป้องกันโรค

- หาผู้ติดเชื้อโดยเร็ว
- แยกผู้ติดเชื้อออกจากบุคคลอื่นโดยเร็ว
- จัดระบบดูแลกลุ่มคนอย่างเหมาะสมทั้งผู้ติดเชื้อ ผู้สัมผัส ผู้ป่วยที่กลับจากโรงพยาบาลและประชาชนทั่วไป

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ชุมชนสามารถจัดการกับปัญหาทำให้ชุมชนสามารถควบคุมการระบาดของโรคโควิด-๑๙ ได้โดยเร็วระดับพื้นที่ ประชาชนในพื้นที่ได้รับการดูแลด้านต่างๆ ที่เหมาะสม ชุมชนมีส่วนร่วมและมีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน สามารถรับมือภัยคุกคามอื่นๆได้ในอนาคต ซึ่งการจัดทำมาตรการชุมชนโดยจัดประชาคมปรึกษาหารือให้คนในชุมชนได้มีส่วนร่วมคิดแลกเปลี่ยน และตัดสินใจจนเกิดเป็นฉันทมติออกมาในรูปแบบกติกา ข้อตกลง มาตรการทางสังคมที่ทุกคนในชุมชนจะร่วมกันปฏิบัติตาม

(ลงชื่อ) ศิโรตม์ ชาติพินิจ

(นายศิโรตม์ ชาติพินิจ)

(ตำแหน่ง) นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

(วันที่) 23 / ๑๒ / 25๖5

ผู้ขอประเมิน